

ansæet Familie, hvorved han udtalte en Reduktion af denne Mand's Fortjeneste, som han ikke er berettiget til at udtale (Winther: Net; ingenlunde!). Jeg beder om Forlæbelse; men jeg maa vedblive den Mening, at den ærede Taler er uberettiget til at fremkomme med en saadan Udtalelse, som dog ingenlunde kan siges at være enten til rette Tid, eller paa rette Sted. Jeg skal afholde mig fra almindelige Talemaader, men holde mig til Sagen, og jeg troer da virkelig ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amis 2den Valgkreds (Tscherning) kan være af den Mening, at Fortjeneste og Dygtighed ikke bør belønnes, ligesaa lidt som at der ikke kan gives Tilfælde, hvor det er absolut rigtigt, ja en Pligt for Staten at anerkjende og lønne Fortjenesten. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i Meget af, hvad han i Almindelighed anførte, og jeg tvivler ikke om, at han selv i nærværende Tilfælde ledes af de respectable Bevæggrunde, men jeg troer, at der er ikke nogen Regel uden Undtagelse, og at her virkelig er en Undtagelse. Det blev af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amis 2den Valgkreds (Tscherning) holdt os for Die, at det vilde være meget betænkeligt at votere nogle hundrede Daler mere til denne Embedsmand, fordi det vilde drage en Række Følger efter sig; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i det egenlige Danmark kun vil kunne forekomme to saadanne Tilfælde, idet der nemlig kun for Statens Regning findes Sindssvages hospitaler ved Aarhus og Bordingborg. Det vil ikke kunne nægtes, at det for disse to Anstalters Vedkommende vil kunne drage Følger efter sig, men var det endogaa Tilfældet, saa kunde der jo ogsaa i dette exceptionelle Tilfælde, forudsat at ellers fyldestgjørende Grunde maatte tale derfor, være Grund til at gjøre det, og altsaa kan den Omstændighed vel ikke bidrage til at give Sagen her en saa farlig Charakter. Naar man nogenlunde har fulgt den Mand's Virksomhed, der her er Tale om, vil man erkjende, at hans Færd fra først til sidst — jeg tør ikke afveie, hvor megen Andeel han har i Oprettelsen af Stiftelsen ved Aarhus — har været overordentlig heldbringende, at mange ulykkelige Medbrødre og Medborgere skylde ham Meget, og Mange takke ham for deres

Gjælbredelse. Jeg siger, jeg veed ikke, hvor stor en Andeel han har i selve Stiftelsens Tilblivelse, men det veed jeg, at han fra Begyndelsen af, da der var Tale om at oprette denne Anstalt ved Aarhus, har fulgt Sagen med levende Interesse; og jeg tør vel nok sige, at han har en stor Andeel, maastee den største, i den Flor, hvort den nu for Tiden befinder sig. Lægger man nu endvidere Mærke til, at det ikke er Enhver givet at kunne med sand Interesse offre sig til en saadan Stilling, men at dertil hører et ganske eget Kald — og jeg betvivler, at Noget af os vil benægte, at der udfordres en stor Opoffrelse, Udholdenhed og Selvfornægtelse til at leve og færdes imellem det Slags Syge — saa troer jeg, at her er saa mange talende Grunde, at det vel turde fortjene Overveielse, om her i alt Fald ikke burde gjøres en Undtagelse fra Regelen ved at antage Forslaget.

Bligen-Finecke: Det forekommer mig, at vi bevæge os paa et urigtigt Gebet, naar vi her vilde søge Anledningen til at give disse Penge i Vedkommendes større eller mindre Dygtighed, større eller mindre Berømtthed, og den Anerkjendelse, han kan finde derfor; thi det er dog vistnok ganske sandt, at der er overordentlig mange Embedsmænd, ja, jeg kan vel sige Fleertallet af Embedsmændene her i Danmark, der med den samme Nidkærs- heds, den samme Dygtighed og med den samme Selvopoffrelse røgte deres Dont. Hvad der derimod for mig, som jeg før antydede, er det Afgjørende, det er, om jeg saa maa sige, den philanthropiske Betragtning, at vi her ikke saameget votere Pengene for at skaffe vedkommende Embedsmand en forøget Indtægt, men at vi hovedsagelig gjøre det, fordi vi vide, at han derved sættes istand til med forøget Styrke at hengive sig til det Kald at virke for de ulykkelige Syge, der ere henviste til hans Hjælp; det er i alt Fald det Væsentlige for mig, og jeg tvivler ikke om, at der er mange af de ærede Medlemmer her i Salen, der ogsaa ville lægge Hovedvægten paa denne Omstændighed, thi skulde vi lægge Vægt paa de andre Omstændigheder, der ere udhævede, saa maa jeg med al Respekt for den Beltalenhed, hvormed